

Republika Hrvatska
Općinski sud u Slavonskom Brodu
Trg pobjede 15
Slavonski Brod

Poslovni broj: Pr-2/2024-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Slavonskom Brodu, po sutkinji Mirandi Gavrić Jularić, u pravnoj stvari tužiteljice Biljane Ivanišević iz Slavonskog Broda, Vladimira Gortana 27, OIB: 08875884377, zastupane po punomoćniku Ivanu Laliću, odvjetniku iz Slavonskog Broda, protiv tuženika Šukrije Lushaj, vl. Pekara Složna braća, Gundulićeva 9, Slavonski Brod, OIB: 46286498864, zastupanog po punomoćniku Krešimiru Kmetu, odvjetniku iz Slavonskog Broda, radi isplate razlike u plaći i otpremnine, nakon javno održane i zaključene glavne rasprave dana 3. srpnja 2026., u nazočnosti punomoćnika stranaka, a presude javno objavljene dana 21. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice koji glasi:
I Nalaže se tuženici Šukriji Lushaj vl. Pekara Složna braća, Gundulićeva 9, Slavonski Brod, OIB: 46286498864 da isplati tužiteljici iznos od 2.979,00 EUR s pripadajućom zateznom kamatom počevši od dana donošenja prvostupanjske presude pa sve do konačne isplate.
II Nalaže se tuženici da isplati tužiteljici parnični trošak po odluci suda s pripadajućim zateznim kamatom za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 (pet) postotnih poena počevši od dana presuđenja do isplate u roku 15 dana."
Nalaže se tužiteljici Biljani Ivanišević da tuženici Šukriji Lushaj isplati prouzročeni parnični trošak u iznosu od 1.250,00 EUR sa zateznim kamatom za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je

obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 5 (pet) postotnih poena počevši od dana presuđenja do isplate u roku 15 dana."

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela tužbu protiv tuženika u kojoj navodi da je bila djelatnik tužene više od dvije godine na poslovima prodavača pekarskih proizvoda. Navodi da nije dobila ugovor o radu unatoč višekratnim pozivanjima tuženoj da joj ugovor dostavi, što tužena nije učinila niti kada ju je tužiteljica pozvala preko punomoćnika dana 6. ožujka 2023. godine. Tužiteljici je radni odnos prestao dana 17. veljače 2023. godine. Nadalje navodi da je za vrijeme rada kod tužene radila sve subote po osam sati iako je bio dogovor da subote nije dužna raditi. Međutim, tužena nije isplatila tužiteljici naknadu za navedeno odrađeno radno vrijeme subotom, tako da tužiteljica tužbom potražuje odrađene subote (96), pomnožene s brojem sati (8) što po plaćenju satnici ukupno iznosi 2.734,00 €. Pored toga, tužiteljica navodi da je svaki radni dan radila bar sat, dva duže, a da joj tužena nije isplatila prekovremeni rad. Također navodi da joj je prestao radni odnos voljom poslodavca i da joj je trebala biti isplaćena otpremnina u iznosu 437,00 €, koja nije isplaćena. Zaključno, tužiteljica je zatražila da sud naloži tuženoj dostavu Ugovora o zasnivanju radnog odnosa, Pravilnika o radu te Pravilnika o plaćama i naknadama kako bi mogla točno precizirati tužbeni zahtjev, te je predložila donošenje stupnjevite presude kojom traži isplatu ukupnog iznosa od 2.979,00 € sa zateznim kamatama i troškom postupka.
2. U odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Navodi da je tužiteljica preuzela ugovor o radu od knjigovođe u izvorniku nekoliko dana prije odluke da više neće raditi kod tuženika, te stoga niti tuženik ne raspolaže s traženim aktom. Ističe da nije sporno da je tužiteljica bila u radnom odnosu temeljem ugovora o radu, no osporava navode da nije bila dužna raditi subotom. Navodi da je subotom radila u pravilu svaku petu subotu, te da je u ugovoru jasno stajalo da radnik radi 40 sati tjedno, pri čemu su ugovori tipski. Izračun tužiteljice u pogledu 96 radnih subota smatra neosnovanim i paušalnim. Tuženik nadalje navodi da je tužiteljici radni odnos prestao jer nije htjela doći na posao, što se smatralo grubom povredom radne obveze, a što je činila i ranije. O otpremnini nije bilo govora. Navodi da nema Pravilnik o radu ni Pravilnik o plaćama jer nema zakonsku obvezu imati iste, te da posjeduje obračunske liste i izvode kao dokaz o isplaćenim plaćama. Napominje da je sestra tužiteljice također bila zaposlenik i nikada nije tražila bilo kakve neisplaćene naknade. Predlaže odbijanje tužbenog zahtjeva uz naknadu troška.
3. Tuženik je u podnesku od 12. svibnja 2025. ostao kod svih navoda iz odgovora na tužbu. Ponovio je da nema Pravilnik o radu ni Pravilnik o plaćama i naknadama jer po zakonu (čl. 26. ZOR-a) nije u obvezi imati iste, budući da zapošljava manje od dvadeset radnika. Predložio je izvođenje dokaza saslušanjem stranaka te radnika Branke Kušlić, Leonarda Lushaja i Muse Lushaja na okolnost da nitko nije radio prekovremeno, te uvid u poslovnu dokumentaciju.

4. Tijekom postupka, sud je najprije rješenjem od 16. siječnja 2024. godine naložio tuženici da u roku od 30 dana dostavi sudu ugovor o radu zaključen između tužiteljice i tuženice, kao i Pravilnik o radu te Pravilnik o plaćama i naknadama. Potom je na pripremnom ročištu održanom dana 13. svibnja 2025. godine sud donio rješenje kojim je ponovno naložio tuženici da u roku od 15 dana u spis dostavi Ugovor o radu. Postupajući po navedenim nalogima suda, tuženica je dana 3. listopada 2025. godine u sudski spis dostavila izvornik Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, koji je potom na ročištu održanom 13. listopada 2025. godine osobno uručen punomoćniku tužiteljice, čime je tuženica ispunila svoju obvezu dostave dokumentacije koja je bila procesno važna za daljnji tijek postupka.
5. Vezano uz zahtjev tužiteljice iz točke I. izreke kojim se traži dostava Pravilnika o radu te Pravilnika o plaćama i naknadama, tuženica je već u odgovoru na tužbu izričito navela kako navedene pravilnike nema. Iako je sud najprije rješenjem od 16. siječnja 2024. godine naložio tuženici da u roku od 30 dana dostavi traženu dokumentaciju, tuženica je ustrajala u navodu da takvi akti kod nje ne postoje. Budući da je tijekom postupka utvrđeno da tuženica doista zapošljava manji broj radnika od zakonom propisanog praga za obvezu donošenja općih akata, sud je prihvatio navode tuženice o nepostojanju tražene dokumentacije kao opravdane, zbog čega ona u tom dijelu nije mogla udovoljiti nalogu suda niti je tužiteljičin zahtjev u tom dijelu osnovan.
6. Nesporno je među strankama da je tužiteljica bila u radnom odnosu kod tuženika na poslovima prodavača i da joj je radni odnos prestao 17. veljače 2023. Sporno je ima li tužiteljica pravo na isplatu razlike plaće na ime prekovremenog rada i rada subotom, te pripada li joj pravo na otpremninu. Također je bilo sporno posjeduje li tužiteljica ugovor o radu te postoje li opći akti kod tuženika.
7. Predmet spora je zahtjev tužiteljice za isplatu novčanih potraživanja iz radnog odnosa na ime razlike plaće i otpremnine.
8. U provedenom dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao: dopis punomoćnika tužiteljice za dostavu odluke o otkazu od 23. veljače 2023., odluku o otkazu od 17. 2. 2023., dopis od 6. 3. 2023., ugovor o radu, potvrdu HZZO o prijavi, obračunske liste za tužiteljicu, izvratke o stanju prometa računa poslodavca, mjesečni fond sati radnika za 2022. i 2023. godinu te potvrdu knjigovođe o preuzimanju ugovora o radu od 27. 4. 2023.. Pred sudom su saslušani tužiteljica Biljana Ivanišević, tuženik Šukrije Lushaj te svjedok Ismet Lushaj. Sud nije izveo dokaz saslušanjem svjedoka Ljiljane Kraljev jer se ista, unatoč urednim pozivima, tri puta nije odazvala, pa je sud prijedlog odbio radi ekonomičnosti postupka, smatrajući činjenično stanje dovoljno utvrđenim. Također, sud nije provodio knjigovodstveno vještačenje iz razloga ekonomičnosti postupka jer tužiteljica nije dokazala samu osnovu potraživanja prekovremenog rada.
9. Analizom izvedenih dokaza u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“, broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23; dalje: ZPP) kao i rezultata cjelokupnog

raspravljanja i primjenom materijalnog prava ovaj sud nalazi da tužbeni zahtjev tužiteljice nije osnovan.

10. Uvidom i čitanjem isprave "Ugovor o radu" utvrđeno je da je tužiteljica zasnovala radni odnos na neodređeno vrijeme, s punim radnim vremenom od 40 sati tjedno, počevši od 27. srpnja 2021.
11. Uvidom u Odluku o izvanrednom otkazu od 17. 2. 2023. utvrđeno je da je poslodavac otkazao ugovor zbog grubog kršenja radne obveze (kašnjenje, napuštanje posla nakon opomene, zatvoreno prodajno mjesto). Uvidom u potvrdu knjigovođe utvrđeno je da je tužiteljica osobno preuzela izvornik ugovora 27. 4. 2023.
12. Detaljnom analizom obračunskih lista tužiteljice za cijelo razdoblje njezinog radnog odnosa, sud je utvrdio da su podaci o odrađenim satima u potpunosti usklađeni s tabličnim prikazom mjesečnog fonda sati za 2022. i 2023. godinu. Primjerice, uvidom u obračunsku listu za prosinac 2022. godine, razvidno je da je tužiteljici evidentirano 168 sati redovnog rada i 8 sati blagdana, što ukupno iznosi 176 sati, a što se egzaktno poklapa s propisanim mjesečnim fondom sati za taj mjesec. Pregledom ostalih obračunskih lista sud je utvrdio identičnu korelaciju za sve mjesece, pri čemu niti u jednoj ispravi nije iskazana niti jedna stavka koja bi se odnosila na prekovremeni rad, rad subotom izvan redovnog rasporeda ili bilo koji drugi oblik rada izvan ugovorenog punog radnog vremena od 40 sati tjedno.
13. Nadalje, sud je usporedio iznose neto plaća iskazane u tim obračunskim listama s izvacima o stanju i prometu računa poslodavca kod Raiffeisen banke, čime je nedvojbeno utvrđeno da su iskazani iznosi redovito isplaćivani na transakcijski račun tužiteljice. Tako je, na primjer, za srpanj 2022. godine tužiteljici isplaćena neto plaća u iznosu od 3.924,48 HRK, što odgovara evidenciji iz obračuna. Kako u poslovnoj dokumentaciji tuženika prekovremeni rad nije evidentiran, a tužiteljica tijekom postupka nije dostavila nikakav materijalni dokaz, poput vlastite evidencije ili pisanog naloga za prekovremeni rad, koji bi doveo u sumnju vjerodostojnost službenih isprava tuženika, sud zaključuje da je tužiteljici isplaćivana plaća upravo za onaj fond sati koji je ugovoren i zakonski evidentiran. Slijedom navedenog, paušalni navodi tužiteljice o neisplaćenom radu subotom i svakodnevnim prekovremenim satima ostali su na razini neobjektivnih tvrdnji koje su u izravnoj suprotnosti s materijalnim dokazima u spisu, kao i sa iskazima tužene i saslušanog svjedoka.
14. Tužiteljica Biljana Ivanišević u svom je iskazu navela da je kod tuženika radila na poslovima spremačice i dostavljačice oko 1,5 do 2 godine, a radni joj je odnos prestao 17. veljače 2023. Istaknula je kako nikada nije potpisala ugovor o radu, tvrdeći da je prva tri mjeseca radila "na crno", nakon čega joj je samo usmeno rečeno da je primljena na neodređeno vrijeme. Što se tiče radnog vremena, navela je da je službeno bilo od 6:00 do 14:00 sati, ali je u stvarnosti na posao dolazila u 5:40, a ponekad i ranije, jer je dolazak do 5:30 bio praktički obavezan. Radila je sve subote, iako je isprva mislila da će raditi

samo od ponedjeljka do petka, te je izračun razlike plaće temeljila upravo na svim odrađenim subotama pomnoženim s njezinom satnicom. Tužiteljica je priznala da nije detaljno proučavala obračunske liste jer je vjerovala poslodavcu da je sve ispravno isplaćeno. Vezano uz prestanak radnog odnosa, izjavila je da nije sama dala otkaz, već da joj je tuženica rekla: "Ja ti dajem otkaz", zbog čega smatra da ima pravo na otpremninu. Potvrdila je da ju je u kontakt s poslodavcem dovela sestra, koja je kod tuženika radila 2-3 godine prije nje, te je smatrala da će imati iste uvjete rada i plaću kao i ona. Na predloženi ugovor o radu u spisu, tužiteljica je izričito izjavila da to nije njezin potpis.

15. Tužena Šukrije Lushaj u svom je iskazu navela da je sestra tužiteljice, Ljiljana Krajina, radila kod nje pet do šest godina i da su s njom bili vrlo zadovoljni. Navela je da je tužiteljica počela raditi u specifičnim okolnostima, neposredno prije nego što je njezina majka doživjela infarkt, te da je tužiteljica u početku bila na svojevrsnoj praksi dok nije prijavljena. Osporila je navode o radnom vremenu, tvrdeći da je ono bilo od 6:00 do 14:00 sati te da tužiteljica nije bila primorana dolaziti ranije, iako su neki radnici to činili svojom voljom kako bi u miru popili kavu prije smjene. U pogledu rada subotom, istaknula je da je tužiteljica radila u pravilu svaku petu subotu, što je bilo uobičajeno za sve radnike, a slobodne dane su koristili po dogovoru, obično ponedjeljkom ili utorkom. Opisujući dan prestanka rada, tuženica je navela da je tužiteljica zakasnila na posao i došla u 6:30 sati, na što joj je ona rekla da to mora biti zadnji put da kasni jer nije imao tko odvesti prvu turu robe na tržnicu. Nakon toga, tužiteljica je bez riječi pripremila robu za drugu turu, a zatim je jednostavno napustila radno mjesto i više se nije javljala na pozive. Kasnije je njezina sestra javila da tužiteljica više neće dolaziti, pa su je nakon tri dana odjavili s osiguranja. Tuženica je naglasila da je tužiteljici financijski pomagala osiguravajući joj redovite besplatne obroke u pekari te dva kruha dnevno koja je nosila kući, a također je navela da je tužiteljica osobno preuzela izvornik svog ugovora o radu iz knjigovodstvenog servisa.
16. Svjedok Ismet Lushaj u svom je iskazu detaljno naveo da pekara posluje od 1972. godine i da nikada nisu imali ovakav slučaj s radnikom. Potvrdio je da je radno vrijeme od 6:00 do 14:00 sati, šest dana u tjednu, uz jedan slobodan dan tijekom tjedna za one koji rade subotom. Izjavio je da je on osobno potpisao ugovor o radu s tužiteljicom u ime supruge jer ima punomoć, te je vidio tužiteljicu kako potpisuje taj isti ugovor. Naveo je da tužiteljica nikada tijekom rada nije prigovarala na radno vrijeme niti tražila naknadu za prekovremene sate. Što se tiče pauze, objasnio je da je tužiteljica imala dovoljno vremena za odmor između tura dostave robe kolicima na tržnicu, koja je udaljena svega 100-150 metara od pekare. Potvrdio je navode tuženika o danu kada je tužiteljica otišla s posla, navodeći da je jednostavno nestala dok je on bio na dostavi, a kolegice su mu rekle da se samo pokupila i otišla. Svjedok je istaknuo da se evidencija radnog vremena nije vodila posebno jer svi rade u istoj smjeni do 14:00 sati, nakon čega se pekara zatvara i u njoj više nema nikoga. Na poseban upit potvrdio je da je bio prisutan kada je Biljana potpisala ugovor o radu.

17. Ocjenom iskaza i isprava, sud nalazi da je iskaz tužiteljice u suprotnosti s materijalnim dokazima. Tužiteljica tvrdi da nije imala ugovor, dok potvrda knjigovođe i sam ugovor dostavljen u spis govore suprotno. Iskaz tuženika i svjedoka Ismeta Lushaja sud ocjenjuje uvjerljivima jer su sukladni dokumentaciji u spisu. Ismet Lushaj je potvrdio radno vrijeme od 6 do 14 sati i naveo da subota nije bila sporna, već dio redovnog dogovora, slično kao i kod sestre tužiteljice i ostalih zaposlenika.
18. Vezano uz plaću i prekovremene sate, tužiteljica sukladno čl. 135. st. 1. ZR-a i čl. 7. ZPP-a nije dokazala osnovanost svog potraživanja. Evidencija radnog vremena i obračunske liste ne pokazuju prekovremeni rad. Sud je utvrdio da su svi zaposlenici imali isto radno vrijeme i plaću, a slobodne dane koristili po dogovoru. Tužiteljica nije znala precizirati kolika joj je točno plaća bila dogovorena, već je navodila da je sve bilo "kao kod sestre". Nema dokaza da je sestra ikada tražila drugu naknadu ili osporavala takav način rada.
19. U pogledu otpremnine, sud nalazi da tužiteljica nema pravo na istu. Prema čl. 126. ZR-a, pravo na otpremninu radnik ostvaruje u slučaju redovitog otkaza (poslovno ili osobno uvjetovanog). U konkretnom slučaju, radni odnos je prestao izvanrednim otkazom uvjetovanim ponašanjem radnice (napuštanje posla), zbog čega pravo na otpremninu ne pripada.
20. S obzirom na to da tužiteljica nije dokazala postojanje prekovremenog rada niti radnih sati subotom izvan ugovorenog radnog vremena, a pravo na otpremninu joj zakonski ne pripada zbog prirode otkaza, tužbeni zahtjev je u cijelosti odbijen.
21. Odluka o troškovima postupka donesena je temeljem odredbe članka 154. stavka 1. Zakona o parničnom postupku budući da je tužiteljica u cijelosti izgubila parnicu pa je dužna tuženiku nadoknaditi troškove izazvane vođenjem postupka. Visina troškova odmjereni su sukladno odredbi članka 155. Zakona o parničnom postupku te primjenom važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika pri čemu vrijednost boda iznosi 2,00 eura prema Tbr. 54. Tarife. Tuženiku je priznat trošak za sastavljanje odgovora na tužbu prema Tbr. 8. u vezi s Tbr. 7. točkom 1. Tarife za vrijednost predmeta spora od 2.979,00 eura u iznosu od 100 bodova. Nadalje, tuženiku su priznati troškovi za zastupanje na pet održanih ročišta i to za ročišta na kojima se raspravljalo o glavnoj stvari održana dana 13. listopada 2025. godine, 11. prosinca 2025. godine i 3. srpnja 2026. godine u iznosu od po 100 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 1. Tarife. Za pristup na ročišta koja su odgođena prije početka raspravljanja dana 13. svibnja 2025. godine i 13. svibnja 2026. godine tuženiku je priznata nagrada u iznosu od po 25 bodova za svako ročište sukladno Tbr. 9. točki 5. Tarife. Također, tuženiku je priznat trošak za ročište na kojem se objavljuje presuda održano dana 21. srpnja 2026. godine u iznosu od 50 bodova sukladno Tbr. 9. točki 3. Tarife. Ukupan iznos priznatih troškova iznosi 500 bodova što pomnoženo s vrijednošću boda od 2,00 eura iznosi 1.000,00 eura, na što je obračunat pripadajući porez na dodanu vrijednost u iznosu od 25% sukladno Tbr. 46. Tarife, što u konačnici iznosi ukupno 1.250,00 eura. Sud je ocijenio da su sve navedene radnje bile nužne i potrebne za

svrhovito vođenje postupka sukladno članku 155. stavku 1. Zakona o parničnom postupku.

Slavonski Brod, 21. srpnja 2026.

Sutkinja

Miranda Gavrić Jularić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda na Županijski sud.

DNA:

1. tužitelj po punomoćniku
2. tuženik po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088b-075cf**

Kontrolni broj: **0ad55-1191a-81983**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Slavonskom Brodu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.